SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. C. No. 49. JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, MARCH 13, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 13-го БЕРЕЗНЯ 1993. Ч. 49. РІК C.

Пам'ятаймо про Україну!

У ШВЕЦІЇ ВАНДАЛИ ЗНИЩИЛИ УКРАЇНСЬКУ ДОМІВКУ

Мальме, Швеція. (Петро Кузьма-Балицький). — Тут вночі з 23-го на 24-го лютого невідомі злочинці напали на українську домівку і покрали все, що можна було винести, а внутрі знищили усі культурні надбання.

Особливо сильно знищено картину польської художниці, що представляла голод в Україні 1932-33 роках, та інші речі, що доказували історичну правду про російський імперіялізм і комунізм. Знищено навіть світлину з преси, яка вказувала на солідарність українців з боротьбою проти комунізму в Афганістані.

Все це доказує, що напад виконали не звичайні злодії, а політичні злочинці.

Українська домівка в Мальме існувала вже 20 років та була єдиним центром українського культурного і громадського життя, а в останньому часі також готелем-притулком для українців із України, Румунії, Польщі та Чехо-Словаччини. Там вони мали можливість дістати безплатно нічліг та прохарчування.

Малій групі українців в Скандинавії буде дуже важко самим відновити заподіяну шкоду та привести український центр до ужиткового стану. Хто міг би допомогти у тому фінансово, слід писати на адресу: Hryhorij Horyn, Ukrainsk - Svensk, Kultfurförening Branteviksgaten - Nr. 4 21441 Malmö", Sweden.

Львівська залізниця перейшла на чотириденний тиждень праці

Львів (А. Гороховський).

Як відомо Львівська залізниця надає транспортові послуги усім західнім областям України. Щоб забезпечити своєчасне перевезення промислової та сільськогосподарської продукції і пасажирів за останні роки на магістралі переведено реконструкцію підприємства і станцій, електрифіковано біля 1,200 км. залізниці, рух поїздів на важливих напрямках залізниці здійснюється з допомогою автоматики та телемеханіки. Впровадження нової техніки дало можливість значно підвищити темпи перевезень, зменшити собівартість робіт та забезпечити безпеку руху поїздів.

Однак величезні фонди, які були вкладені у технічне переозброєння залізниці, не дають відчутної віддачі. Справа в тому, що значно зменшився обсяг промислового і сільськогосподарського виробництва. Про це переконливо свідчать такі факти. Якщо в перші місяці 1992 року залізниця щодоби навантажувала 240—250,000 тонн, то в грудні — 140,000, а в січні 1993 року і до 120,000 тонн не досягали. Більш ніж на 50 відсотків зменшилась тонно-кілометрова праця, на 30 і більше годин недовиконують норми виробітку машиністи, особливо тепловозів. Крім того, що підприємства краю працюють на пів сили, неймовірно низькими стали експортно-імпортні перевезення.

Залізниця має значну кількість вагонів, льокомотивів, повний склад спеціялістів, а возити нічого. Коли колеса вагонів та льокомотивів не крутяться, тоді централя не заробляє грошей і немає можливості платити робітникам.

З такого становища є принаймні два виходи. Перший — звільнити робітників до рівня обсягу перевезень; другий — встановити чотириденний тиждень праці і платити робітникам згідно з відпрацьованим часом. Профспілкова організація підтримала другий варіянт. Представники робітників наголосили, що в цей важкий час, коли життєвий рівень залізничників різко впав, ціни на товари неймовірно зросли, звільняти робітників неможливо, бо кожна сім'я повинна мати бодай скромні фонди на прожиття.

Керівництво залізниці погодилося з думкою профспілки і видало наказ, згідно з яким на магістралі від 18-го січня до 1-го травня введено чотириденний робочий тиждень для керівників, спеціялістів та службовців. Додатковий день відпочинку — п'ятниця. Разом з тим поширюється неповний тиждень праці на інші категорії робітників.

Вимагають регабілітації УГКЦ

Івано - Франківське (УНІАР). — Тут у неділю, 7-го березня, відбулося віче з участю близько 15,000 людей, що зібралися на центральному майдані міста.

Провідники різних організацій демократичного спрямування у своїх промовах закликали регабілітувати Українську Греко-Католицьку Церкву. Промовці наголошували, що саме завдяки УГКЦ Галичина зберегла свою духовість, не зважаючи на окупаційний режим в Україні. Перед громадою промовляли Владика УГКЦ Павло Василик, голова Української Християнської Демократичної партії Петро Січко, депутат Обласної Ради Петро Арсенич. Відбувся похід вулицями міста, який закінчився покладенням квітів біля пам'ятника Тарасові Шевченкові.

В цей день у місті розпочалися урочистості для вшанування пам'яті Великого Кобзаря.

Фармери погрожують голодівкою

Суми (УНІАР). — Тут 8-го березня біля пам'ятника Тарасові Шевченкові відбулася демонстрація, організована представниками демократичних організацій і фармерами Сумського району. Промовці гостро критикували місцеву владу, яка не виконує декрет про виділення землі людям, які хочуть стати фармерами. Оскільки заступник Президента Валерій Борзунов не реагує на заяви про виділення землі, кілька десятків людей, які хочуть стати фармерами, готові вжити крайній засіб — проголосити голодівку протесту проти сваволі місцевої влади.

Плянують другий з'їзд „Нової України"

Київ (УНІАР). — Тут у середу, 10-го березня, в Будинку Офіцерів відбулася пресова конференція громадсько-політичного об'єднання „Нова Україна". На ній оголошено про підготовку до 2-го З'їзду організації, який має відбутися 13—14-го березня.

Голова секретаріяту „Нової України" Олександер Булатов повідомив, що головна мета з'їзду — зпрецизувати ставлення „Нової України" до Уряду Леоніда Кучми. На порядку денному стоятиме також розгляд пакетів нових документів, таких як політична декларація об'єднання „Нова Україна", концепція української держави, концепція основного періоду і декларація про конституційне зібрання. Ці документи підготовляли члени комісії Конституційно - Демократичної Партії на чолі з її головою Володимиром Золотарьовим.

В ініціятивному порядку з'їзд розгляне документи харківського обласного відділу „Нової України" і харківського регіонального фонду „Харківпрогрес", які поєднують в собі економічні і політичні моменти. Будуть розглянуті також зміни і доповнення до статуту та проведені вибори нових керівних органів.

Л. Кравчук відвідав віднайдену могилу батька

Київ. — Тут „Робітнича Газета" і „Демократична Україна" надрукували повідомлення, що Президент України Леонід Кравчук з родиною відвідав недавно віднайдену могилу, де похований його батько Макар Кравчук.

Досі вважалося, що батько Л. Кравчука пропав без вісти під час Другої світової війни і лише недавно архівні джерела підтвердили, що він загинув 25-го червня 1944 року в бою за білоруське село Гать на початковому етапі воєнної операції „Багратіон" і похований у братській могилі спільно із сотнями інших воїнів. Ця могила була розкопана 1957 року і останки похованих в ній вояків перепоховали на братському цвинтарі біля селища Жовтневе.

Президент Кравчук з родиною 21-го лютого вперше відвідав могилу, де похований його батько. Гостей з України зустріли голова Верховної Ради Білорусі Станіслав Шушкевич і інші офіційні особи.

На меморіяльному цвинтарі, де нині з'явилося ім'я стрільця 480-го стрілецького полку 152-ої стрілецької Дніпропетровської дивізії Макара Кравчука, члени родини українського Президента поклали вінки і квіти на могилу і до меморіяльної стели. Л. Кравчукові вручено урну з землею з могили батька.

Мешканці села Жовтневого зустріли Президента України на центральній площі. Відбулася відверта розмова про наболілі проблеми і про поширення дружніх зв'язків між Україною і Білоруссю. Президентська родина відвідала також краєзнавчий музей селища, де також знайшли розповідь про вояка-українця із села Великий Житин Рівенської области.

Президент Кравчук залишив запис у книзі відгуків музею, де подякував народові Білорусі за мужність, дружбу і доброту.

Друга фаза навчання англійської мови закінчилася

Учні та вчителі другої фази навчання англійської мови зимою 1992 року в Дубині біля Сколього: (зліва в останньому ряді) — Олег Годун (Київ), Андрій Демчук (Львів), Ярослав Старунов (Харків); в передньому ряді (зліва): Дебра Сварез (проф. англійської мови із ЗСА), Ніна Вальчук (Львів), Наталя Юрченко (Донецьке), Роман Шиян (Запоріжжя). Спереду сидить проф. Л. Тарнавська.

Джерзі Сиґі, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Минулого року ми двічі писали про курси навчання англійської мови для вибраних студентів з України, які перебували у Сієна коледжі в стейті Ню Йорку під опікою професора сучасних мов Лідії Тарнавської. При фінансовій допомозі коледжу і організації Американців за Демократичну Україну в

(Закінчення на стор. 3)

Б. Клінтон згідний з рішенням Конґресу

Вашінгтон. — Білий Дім повідомив у четвер, 11-го березня, що хоч президент Билл Клінтон вважає, що заражені вірусом АІДС повинні дістати право на в'їзд у ЗСА, він не накладе вето на рішення Конґресу про заборону на імігpацію хворих „чумою XX століття".

„Президент повинен в даному випадку співпрацювати з Конґресом. Він не може діяти в односторонньому порядку", — заявила журналістам пресовий секретар Білого Дому Ді Ді Маєрс. Вона виступала перед журналістами перед тим, як Палата Репрезентантів голосувала за резолюцію про право на в'їзд хворих на АІДС, але ні для неї, ні для інших не було таємницею, як проголосують конґресмени. Минулого місяця Сенат значною більшістю голосів висловився проти такого права.

Пресове агентство АП вважає, що демократи в Палаті Репрезентантів складуть текст резолюції таким чином, щоб Клінтон „міг зберегти обличчя". В резолюції, зокрема, може бути вказано, що остаточне рішення щодо обговорюваного питання законодавці приймуть після того, як цю проблему розгляне Крайовий інститут здоров'я.

Конґресмен - демократ Генрі Ваксман, який вважає, що хворі на АІДС мають право на в'їзд до ЗСА, щоб спробувати вилікуватися, погодився з необхідністю спочатку вивчити проблему.

Конґресмени - республіканці виступають проти права на в'їзд хворих на АІДС. На їх думку, американські платники податків не повинні оплачувати лікування чужинців. Лікування хворого на АІДС у З'єднаних Стейтах коштує приблизно 100,000 дол. на рік.

У СВІТІ

НАЦІОНАЛЬНА АСАМБЛЕЯ Анголі закликала Організацію Об'єднаних Націй запровадити ефективні санкції проти УНІТА, якщо ця опозиційна організація не припинить бойових дій у країні і не виведе свої війська з населених пунктів, захоплених після минулорічних вересневих загальних виборів. Начальник генерального штабу ангольських збройних сил генерал Жоав Батішта де Матуш заявив, що ангольці мусять готуватися до затяжної війни, яка потриває ще не один рік. Він підкреслив, що УНІТА продовжує діставати зброю з-за кордону.

МУСУЛМАНСЬКА ЕКСТРЕМІСТСЬКА організація Гамас і Палестинська визвольна організація підписали угоду про припинення суперництва і об'єднання зусиль, покликаних активізувати інтифаду — палестинське повстання на контрольованих Ізраїлем територіях. Єдиним питанням, в якому сторони не дійшли до згоди, є участь палестинців у мирних переговорах щодо Близького Сходу. Палестинська визвольна організація готова піти на компроміс і підтримати переговори, однак Гамас виступає категорично проти цього, наполягаючи на збройній боротьбі з Ізраїлем до переможного кінця.

ПАРЛЯМЕНТ ТУРЕЧЧИНИ проголосував за продовження на чотири місяці надзвичайного стану в 12 провінціях на сході і південному сході країни, де більшість населення складають курди. Ці провінції перебувають під контролею спеціяльної префектури Діярбакир, створеної для „координації боротьби проти курдського сепаратизму". Надзвичайний стан в цьому реґіоні, де курди ведуть визвольну війну проти центральних властей Анкари, запроваджено ще в 1987 році.

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД учнями однієї зі шкіл міста Упсала, прем'єр-міністер Швеції Карл Більдт заторкнув тему шведського невтралітету у зв'язку з можливою участю країни в Европейській спільноті. К. Більдт дав до зрозуміння, що Швеція не буде байдужою до долі своїх найближчих сусідів у випадку загрози для них від будького . „Якщо буде поставлено під загрозу свободу Естонії, Литви і Латвії, я зовсім не є певний, що ми залишимося в цей момент невтральними", — сказав К. Більдт.

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР Душанбе, столиці Таджикістану, Саломіддін Шаропов заявив, що правозахисні органи незалежної республіки „будуть рішуче боротися з порушеннями закону про пресу, зокрема з вміщенням матеріялів, що дестабілізують суспільно-політичну ситуацію, розпалюють національну чи релігійну ворожнечу". Прокуратор звинуватив опозиційну пресу в тому, що вона „відверто закликала до повалення конституційного уряду, розповсюджувала інформацію, яка плямувала честь і гідність керівників республіки, членів уряду і народних депутатів".

ЦИМИ ДНЯМИ В СТАМБУЛІ відбулася нарада міністрів культури країн Чорноморського басейну. Виступаючи на її відкритті, прем'єр-міністер Туреччини Сулейман Демірель заявив, що причорноморське економічне співробітництво є тим потужним двигуном, котрий приведе в рух великі можливості реґіону в різних ділянках. У нараді взяли участь міністри культури Туреччини, Азербайджану, Вірменії, Грузії, України, Росії, Білорусі і Молдови.

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ МОСКОВСЬКОЇ телевізійної програми колишній совєтський президент Міхаїл Ґорбачов заявив, що організатори московського антидержавного заколоту в серпні 1991 року повинні стати перед судом. „Я в цьому процесі маю намір взяти участь в ролі одного з головних свідків", — сказав М. Ґорбачов. Він висловився проти того, щоб із заколотників „робили героїв". Сенсацією прозвучало повідомлення М. Ґорбачова, що його бесіду з Б. Єльциним і Н. Назарбаєвим 2-го серпня 1991 року в Ново-Огарьово підслуховували органи безпеки.

У ВІВТОРОК, 9-ГО БЕРЕЗНЯ, офіційні чинники заявили, що не зважаючи на відмову палестинських делегатів, Уряд президента Билла Клінтона хоче таки наступного місяця запросити зацікавлені сторони на перервані мирові переговори у справі Близького Сходу.

В РОСІЇ ТОЧИТЬСЯ ГОСТРА БОРОТЬБА ЗА ВЛАДУ

Москва. — В середу, 10-го березня, в російській столиці розпочав працю 8-ий Надзвичайний з'їзд народних депутатів Росії. Відразу після його відкриття консервативно наставлені делеґати запропонували проголосувати за негайну резиґнацію президента Бориса Єльцина. За цю пропозицію було подано 418 голосів, проти — 341. До абсолютної більшости, потрібної для відповідного рішення не вистачило 99 голосів.

На другий день, у четвер, ситуація на з'їзді ще більше загострилася. Депутати проголосували за проєкт постанови редакційної комісії з'їзду, яка скасовує угоду між президентом і Верховною радою, досягнуту на попередньому з'їзді, і позбавляє Єльцина права видавати укази прямої дії, що мають силу законів, а також забороняє йому призначати членів кабінету міністрів. Іншими словами, від Єльцина відібрано всі можливості продовжувати економічні реформи в країні. За це рішення проголосували 665 депутатів, проти — 216.

Тим часом представники „червоно-коричневих" на з'їзді запропонували ще небезпечніший проєкт: він містив вимогу визнати Декларацію про незалежність Росії, прийняту 12-го червня 1990 року, політичною помилкою і домогтися відновлення Совєтського Союзу в колишніх кордонах. На справедливу засторогу депутатів-демократів, що з'їзд веде справу до громадянської, а можливо й до Третьої світової війни, більшість делеґатів відкинула цей провокативний проєкт.

На третій день напруження досягло кульмінаційної точки. Більшістю голосів депутати скасували постанову попереднього 7-го З'їзду про стабілізацію конституційного ладу, а також рішення про проведення референдуму щодо головних точок майбутньої конституції. Делеґати відкинули всі поправки президента Єльцина до проєкту постанови з'їзду, покликані закріпити принцип розділу влади в Росії. У прийнятому рішенні взято курс на припинення діялогу законодавчої влади із виконавчою і підтверджено тезу про всевладдя рад. Після прийняття цього рішення велика група делеґатів, до 250 осіб, разом з президентом Єльциним і більшістю членів уряду залишили залю з'їзду. Єльцин заявив кореспондентам, що більше на цей з'їзд не прийде і „залишає за собою право шукати інших способів стабілізації конституційного ладу в Росії".

Західні засоби масової інформації активно коментують події, що відбуваються на 8-му З'їзді народних депутатів Росії. Зокрема німецька газета „Ахенер Цайтунґ" називає ці події „ще більш драматичними, ніж у серпні 1991 року. Тепер виступає коаліція сил, яка вороже ставиться до реформ і складається з колишніх комуністів, великодержавних шовіністів, прихильників військово-індустріяльного комплексу. І всі вони мають спільну мету — ізолювати Єльцина. Що станеться потім, легко собі уявити: коаліція розпадеться, з новою силою спалахне боротьба за владу. Росія стане непередбачним чинником".

В АМЕРИЦІ

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ заявили, що Уряд президента Билла Клінтона підготовляє пляни торговельної політики відносно Японії, Китаю та Південносхідньої Азії з наголосом на забезпечення американській технологічній індустрії ринків збуту в Азії. Ця нова політика — підтримка окремих експортів — є дуже інакшою від політики попереднього Уряду, який завжди підтримував лібералізацію торгівлі на всі вироби.

ЗСА ПЕРЕКОНУЮТЬ СВОЇХ союзників з Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО), щоб починати підготовляти міжнародну військову силу, яку можна було б відразу післати до Боснії як тільки дійде до мирових узгоджень. Військова сила повинна складатися з понад 50,000 вояків в тому 20,000 американців. Покищо організування такої збройної сили зупинено через непорозуміння між ЗСА і Францією про те, хто буде командувати.

У ВАШІНҐТОНІ СУДДЯ Федерального окружного суду Ройс Ламберт у середу, 10-го березня, вирішив, що комісія під керівництвом Гиллярі Родгам Клінтон для виготовлення урядової політики охорони здоров'я мусить наперед повідомляти про свої засідання. Також сесії призначені для збирання фактів і інформації мусять бути відкритими для публіки. Одначе, якщо комісія „підготовляє свої рекомендації для Президента", то тоді може засідати за закритими дверима.

У МІСЦЕВОСТІ Пенсакола на Фльориді один з антиабортських демонстрантів у середу, 10-го березня, убив одного з лікарів, який працював у клініці. Д-ра Дейвида Ґанна, якому було 47 років, убив Майкл Ґриффин, місцевий житель, який відразу після пострілів і прибуття на місце вбивства поліції сам заявив, що він убивця.

СЕКРЕТАР ДЕРЖАВНОГО департаменту Воррен Кристофер заявив у Вашінґтоні, що рекомендуватиме щоби ЗСА анулювали свої пляни щодо побудови нового приміщення американської амбасади у Москві коштом 240 міл. дол. Він сказав, що ці гроші можна краще зужити на щось інше. У своєму першому виступі перед Конґресом він підкреслив, що покищо нічого не вирішено, але запропонував ці гроші ужити на купівлю нерухомостей чи будування амбасад у інших частинах світу, зокрема у республіках колишнього СССР.

ВПРОДОВЖ ОСТАННІХ 15 років провідником Крайової асоціяції для поліпшення становища негрів був пастор Бенджамін Гукс, одначе він відходить з цього становища при кінці березня. Багато із членів цієї організації застановляються над кандидатурою проповідника Джессі Джексона та квестіонують чи він буде добрим керівником цієї найстаршої і найбільшої в країні організації оборони громадських прав негрів. Сам Дж. Джексон багато не говорить на цю тему, одначе аналітики уважають, що він дуже старається, щоби бути обраним на цей пост.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник — Ukrainian Daily

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 — UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 — Jersey City, N.J. 07303

Що таке комуністи в Україні

Карло Маркс був економістом і його „Капітал", виданий в половині минулого сторіччя у Лондоні, займався виключно теорією партійно-державного монополю на всю продукцію і розподіл усіх виробів, включно з харчами. Національне питання „розв'язав" він у гаслі „Пролетарі всіх країн єднайтеся". Уважав себе інтернаціоналом і до Росії ставився з презирством, як до відсталої країни. Був переконаний, що його теорія здійсниться тоді, коли у високоупромисловленій країні використовувані капіталістами робітники переведуть переможну революцію. У ході поверх 70-річного, кров'ю облитого експерименту, яким був комунізм в Росії, згодом у Совєтському Союзі, кристалізувалося відношення нації до псевдоінтернаціонального комунізму.

У поярмленій російськими большевиками Україні постала Українська Партія Большевиків України (УПБУ), в Західній Україні, в Галичині й на Волині, Українська Комуністична Партія (УКП). Зайнявши у вересні 1939 року Західню Україну російські большевики фізично винищили всіх укапістів, бо це були насправді українські патріоти, які вірили, що в системі марксизму є місце і на національний патріотизм. Вірили у це Микола Хвильовий і Микола Скрипник і обидва покінчили з життям, усвідомивши свою кардинальну помилку: усі так звані „радянофіли" — це були теж українські патріоти, як колишній міністер освіти в УНР Антін Крушельницький, поет Бобинський, журналіст Сказинський, професор математики Микола Чайківський. Безнадійно наївні — всі згинули, бо в очах московських большевиків, наставлених на винищення українців — були ворогами народу.

Уже за Міхаїла Ґорбачова, диктатора у Кремлі, розпочалася в Україні боротьба проти партійного генерального секретаря Володимира Щербицького, які партійні наради вів російською мовою. У референдумі 1-го грудня 1991 року понад 80 відсотків управнених до голосування голосували за українську державну незалежність і в тому числі були напевне й формальні члени Компартії, з яких невелике число вірили в марксизм.

Тому надзвичайно дивує передана з України вістка, що крайова конференція українських комуністів, яка відбулася 6-го березня під проводом народного депутата Олександра Коцюби, рішила „залишитися у складі Комуністичної Партії Совєтського Союзу". Перш за все — Совєтського Союзу вже нема. Нічого нам невідомо, чи після заборони діяльности Комуністичної партії в Росії і за її прикладом в Україні — збереглася Компартія СССР, що її останній генеральний секретар, він же президент СССР, Міхаїл Ґорбачов, утратив владу. Хоча він ніколи з Компартії не виступив, проте він ніколи назверх не хвалився членством у партії, яка розлетілася. Соціялістична партія України, яка гуртує колишніх членів Компартії, воює тепер проти заборони діяльности Компартії та за леґалізацію Комуністичної партії — але партії в Україні, а не „Комуністичної Партії Совєтського Союзу". Тут щось не до ладу. Ясно, що така партія не може знайти леґалізації у державі України. І чи всі ті члени Соціялістичної партії, які тепер не криються, що вони комуністи, — є за воскресення Совєтського Союзу?! Якщо так, то замало Антикомуністичного Антиімперіялістичного Фронту. Цікаво — чи і як зареаґує державна верхівка України. Українська діяспора ставиться з відразою до осіб, які називають себе українцями, а насправді тепер, під кінець XX сторіччя, все ще не знають хто вони. У Литві комуністи виграли вибори, але вони є литовськими патріотами, які відокремлюють себе від Москви, столиці колишнього СССР. Звідкіля взялася в Україні порода людей, які тужать за поворотом до ярма?

В СЕРЕДУ, 10-ГО БЕРЕЗНЯ. Комісія в питаннях прав людини ООН вирішила післати в Ірак групу інспекторів-правозахисників для перевірки „масових порушень прав людини і акцій жорстокости в цій країні". Її очолить колишній міністер закордонних справ Голляндії Макс ван дер Стууль. Комісія ООН прийняла також рішення перевірити дотримання прав людини на Кубі, в Ірані, Сальвадорі і на Гаїті.

Микола Світуха

ДОВКОЛА ПРОБЛЕМИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

II

В міжчасі помічається недвозначний зріст зовнішньої пресії на Україну приспішити ратифікацію договору Старт-І, без чого не буде ніякого поступу в скороченні арсеналів ядерної зброї в світі. Саме напередодні офіційної візити президента Кравчука до Великобританії Верховна Рада Білорусі ратифікувала договір Старт-І і вирішила питання про приєднання Білорусі до договору про нерозповсюдження ядерної зброї, як без'ядерної держави. Це рішення не було несподіванкою, враховуючи факт, що Білорусь ще минулого року підписала договір з Москвою про передання Росії 81 далекосяжних ракет з їх ядерними головками, які знаходяться на території Білорусі під контролею командування стратегічних сил СНД. Вслід за Казахстаном, який минулого року також ратифікував договір Старт-І, Білорусь зобов'язалася позбутися всіх ядерних головок до кінця 1994 року, хоч на основі первісних умов договору могла продовжити цілий процес на сім років.

Проголошення рішення Білорусі дало підставу для дальшої критики в західній пресі постави України, як тепер вже єдиної держави що нібито своєю тактикою стримує реалізацію договору Старт-І. Лондонський „Таймс" ствердив в редакційній статті (10-го лютого 1993 р.), що президент Кравчук не хоче взяти зобов'язання про контроль озброєння, бо він уважає теперішню військову силу України одним з її небагатьох адутів. На думку автора, питання не в самих коштах демонтажу ядерної зброї на Україні, на що звертає велику увагу Президент, але в тому, що Україні подобається її ядерний статус. Україна вражена, що її не трактували серйозно в контексті переговорів про контроль ядерної зброї поміж ЗСА і Росією. „Очі Вашінґтону, кажуть українці, звернені лише на Москву".

У статті далі вказано на дві основні проблеми, які постали б на випадок відмови України ратифікувати Старт-І. Перша — це факт, що без ядерного розброєння України, Росія не виконає своїх зобов'язань про зменшення ядерного арсеналу. Таким чином були б змарновані довголітні зусилля скоротити ядерний арсенал в світі. І друга, що відмова України зректися ядерної зброї зробить набагато складнішим завдання Заходу переконати такі країни як Індія і Пакістан позбутися їхнього арсеналу, який був придбаний завдяки секретним і коштовним зусиллям на протязі тривалого часу. „Якщо Україна хоче бути частиною цивілізованого світу" — твердить на закінчення автор — вона мусить заплатити кошти вступу".

Заява президента Кравчука після повороту з Лондону про те, що Україна не хоче змінити стратегічного балянсу сил в світі, як також повідомлення, що Европейський банк реконструкції і розвитку погодився створити окремий фонд, з якого мали б прийти засоби для ліквідації стратегічної ядерної зброї на Україні, ці два повідомлення суттєво не змінили ситуації. Натомість, посилення пресії, точніше шантажу, з боку російських шовіністів починає набирати небезпечних вимірів. Одним з прикладів є вістки про те, що рівень технічної обслуги ядерних ракет на території України, яку має подати відповідна фабрика, що знаходиться під командою штабу СНД, не відповідає потребам. На думку командуючого генерала стратегічними ядерними силами України, таку тактику можна розглядати як намагання дискредитувати в очах цілого світу компетентність українського війська. Ціль її — доказати начебто безпека світу вимагає терміново вивезти всю ядерну зброю з України.

Другим прикладом є відмова хемічного комбінату в Красноярську приймати відходи ядерного палива з атомних електростанцій України для перерібки, незважаючи на це, що недавно прем'єр-міністри України і Росії підписали двосторонній договір про співпрацю в ділянці атомної енерґетики. З уваги на монопольну позицію цього комбінату в сфері перерібки високорадіоактивних відходів, його відмову можна уважати спробою викликати серйозну кризу, яка могла б довести до припинення дальшої дії атомних електростанцій. В світлі вже і так критичної ситуації з постачанням нафторесурсів, криза в атомній енерґетиці могла б довести до цілковитого паралічу економіки України. В такій ситуації черговим кроком було б повалення Уряду, захоплення влади вірною своїм колишнім московським зверхникам компартійною номенклятурою і кінець існування самостійної держави.

Володимир Сушко

ЗЕЛЕНИЙ НІМБ УКРАЇНИ

II

При співучасті голови Верховної Ради І. Плюща, народних депутатів України, представників посольства ЗСА в Києві, Міжнародного Ґлобал риліф зі ЗСА і Республіканського дитячого еколого-натуралістичного центру започатковано у травні в Києві, на старовинній Пріорці новий парк „Пам'ять родоводу". Цей парк має складатися зі саджанців, вирощених з насіння історичних дерев України й інших країн світу. Серед перших посаджених дерев були два, привезені зі ЗСА, що походять від дерева, пов'язаного з пам'яттю Дж. Вашінґтона. У вересні з нагоди 100-річчя української діяспори в Канаді і на честь візити в Україну генерал-губернатора Канади Р. Гнатишина, посаджено нові дерева у цьому новому парку.

Розроблено концепцію природно-ляндшафтного парку в Бердянську над Азовським морем і посаджено три перші дерева в знак заснування цього парку. Бердянськ є одним з найбільш забруднених промислових міст України і його озеленення є вкрай необхідним.

Для закріплення пустих берегів річки Трубіж, яка перепливає через Броварський район Київської області, посаджено тут вздовж ріки 1000 дерев і кущів. У цій акції, крім Екоцентру, взяли участь теж представники Руху, „Зеленого світу" і учні та вчителі трьох довколишніх шкіл.

У квітні з участю молодіжної гокейної дружини „Дружба" з Харкова і гокейної дружини „Вашінґтон Капетл" з Вашінґтону посаджено біля пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінґтоні клен у присутності учнів та вчителів місцевої школи українознавства, представників посольства України в ЗСА, Міжнародного Ґлобал риліф, Екоцентру і української громади Вашінґтону та околиці.

Спільно з Чернівецькою філією Екоцентру та Пластом почато підготовчу роботу щодо заснування у Ґорґанах в Карпатах „Гаю пам'яті" в честь пок. Начального Пластуна Ю. Старосольського. Його відкриття плянується на весну 1993 року. Ідею обох цих останніх проєктів подала Екоцентрові Х. Соневицька з Міжнародного Ґлобал риліф у Вашінґтоні.

Багато більше зробив Екоцентр в 1992 році. В межах газетної статті годі це все перелічити. Але хочу згадати про одну працю що її вже започатковано — про „Знамениті й історичні дерева України". Обстежено і взято під охорону дуба, що росте в Києві в районі Куренівки. Його звуть в народі Тарасовим, бо під час останнього свого перебування в Києві у 1859 році Т. Шевченко у хвилини душевної тривоги приходив до цього велетня, сідав під ним і писав. А. Юхимець, який разом з кандидатом біологічних наук А. Кушнірем є відповідальним за цю працю, подає вік того дуба — близько 250 років. Жолуді з цього дерева Екоцентр подарував минулого року Американській асоціяції лісництва у Вашінґтоні. Недалеко Тарасового дуба, каже А. Юхимець, ростуть верби, привезені з півострова Мангишла у Казахстані. Це нащадки верби, що її там посадив Т. Шевченко, будучи на засланні.

Говорячи про історичні дерева України, хочу і від себе додати одну інформацію, що її я записав з недавньої моєї розмови з Р. Ващуком, працівником канадської дипломатичної служби під час його візити у Вашінґтоні. Це відносно запорізького дуба на Хортиці. Р. Ващукові оповідав минулого року в Оттаві канадський міністер Джек Енн, що в його родині у Манітобі передавалася історія про великого дуба на Хортиці. Його це так зацікавило, що він, будучи у травні 1992 року в Україні, поїхав на Хортицю побачити цього велетня і привіз зі собою на пам'ятку його листя. Міністер Джек Енн є нащадком німецьких колоністів-менонітів, які еміґрували з України до Канади. Вік запорізького дуба-велетня — приблизно 700 років.

Закінчуючи статтю, хочу поінформувати читачів, що і вони можуть вкласти свою цеголку у „Зелений німб України". За кожного доляра Екоцентр посадить за вас одне деревце. Найменший даток — 10 долярів. Можна присилати і більше. Чек слід виставляти на American Forests зі зазначенням на ньому For Global ReLeaf in Ukraine. Даток можна відтягнути від податку.

Чек слід посилати на адресу: American Forests, c/o Mrs. Chrystia Sonevytsky, Global ReLeaf International, 1516 P Street NW, Washington, DC 20005.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про подвійні критерії

Як воно і не дивно, але якось так дістьея, що люди ніяк не оцінюють кожної події однаково і ви рідко можете зрозуміти справді об'єктивну опінію. Зовсім воно інакше, коли хтось критикує чи має застереження до чужих вчинків, — а зовсім інакше, коли йдеться про нього самого.

„Що я зробив, чи сказав, то добре", — але коли це саме почується з уст інших чи завважиться у вчинках — тоді то вже зовсім інша справа.

Особливо різко впадає це у вічі в громадському житті і ми зустрічаємося з цією подвійною мораллю на кожному кроці.

В останніх днях увага численних українців у ЗСА зосередилася саме на такому випадкові, який нас усіх заболів сильно і про який ми вже писали у нашому фейлетоні два тижні тому. Однак афера цієї неймовірно образливої для нас світлини в тижневику „Тайм", а радше підпису під нею набрала широкого розголосу і знаємо, що українські читачі, а передусім передплатники цього почитного тижневика, численно на цю справу зареаґували листами, телефонами і відмовою передплати. Значить, апель до послідовності у виконанні якоїсь акції не пішов намарне. Ба, щобільше, наші історики відшукали оригінал знімки, який появився у двох різних американських книжках про Другу світову війну і ні в одній з них не знайдено такого підпису, як в тижневику „Тайм". Ця сама світлина, що зробила стільки злої крови віднайшлася також у архівах з Другої світової війни у Києві і її зробили німці після звільнення Львова у 1941 році. Ні в одному з підписів немає даних про те, хто знасилував цю жінку та хто вона була, лише, що це сталося у Львові.

Тільки про сам факт. Але „Тайм", як досі, помістив лише в скороченні спростування проф. Данила Струка на цю тему поміж листами до редакції у виданні з 15-го березня, а у листовних відповідях окремим українським професіоналістам, що написали в цій справі, просто, як це кажуть, „викручуються редактори сіном", бо хоча признають, що подали неправильну дату та ще і „прилучили" Львів до Польщі у 1945 році, то однак довго та широко вияснюють, що жидівську дівчину знасилувала „товпа українських націоналістів", але цим вони не хотіли розбурхувати давніх антагонізмів між двома народами, — пише „Тайм".

Однак не про вияснення ідеться нам сьогодні, а про цю подвійну мораль, що її використовують американські журналісти так, як це їм вигідно. Бо саме у найновішому числі „Тайму" поруч з листом проф. Д. Струка знаходимо на цілу сторінку статтю п.з. „Коли репортери переступають правила" ще із багатозначним підзаголовком „Багато журналістів усвідомлює собі, що переступили межі, щойно тоді, коли падуть на обличчя". Автор статті описує останні широковідомі випадки такого „переступлення", а саме в телевізійній програмі станції Ен-Бі-Сі і дуже характеристичне саме в таких обставинах фальшиве підписання під світлиною молодих негрів із Лос Анджелесу, що були готові до помсти на поліцистах за побиття Родні Кінґа. Як інформує „Тайм", в обох випадках признано публічно неправильність інформації і покарано винних. Отже „Тайм" спокійно пише про те на одній сторінці, щоб на другій лише подати виїмки із листа проф. Д. Струка без одного слова вибачення чи вияснення. Чи не можна тут думати про подвійні критерії що кажуть, що „Добре для мене — це переступлення прав для інших".

Чи ще дочекаємося видрукованих слів вибачення перед українцями редакторів „Тайму" чи забудемо про цей поличник і будемо мовчати?

О-КА

ЦИМИ ДНЯМИ АМБАСАДОР України в Польщі Геннадій Удовенко відвідав Перемишльське воєвідство на запрошення адміністрації та місцевої української громади. Під час його розмови з воєводою перемишльським обговорювалися питання українсько-польського співробітництва і становище української меншини. Зокрема Г. Удовенко висловив занепокоєння станом зберігання пам'яток української історії та культури в реґіоні. Український амбасадор порушив також питання про надання резиденції для українського греко-католицького Єпископа Перемишля Івана Мартиняка.

Ніля Безкоровайна-Стецьків

ЯКА БАГАТА В ТАЛАНТИ УКРАЇНА

Петро Тимочко, „На Канадській землі"; художнє оформлення М. Б. Цибулько; редактор Б. В. Процик; Редакційно-Видавничий Відділ Управління Преси; Тернопіль 1991 рік, ст. 44.

II

Довідавшись у Канаді з газет, що деякі жидівські вчені тенденційно трактують історичні події, голослівно звинувачують українців як народ у злочинах скоєних німецьким фашизмом проти жидів у вірші: „До фальшувальників" Петро Тимочко дає їм відповідь переконливими аргументами, закінчуючи:

Зведіть лиш чесно наші порахунки,
та спершу оплатіть борг люду моєму!

Відповідає Тимочко і Пітерові Юстинову, американському фільмовому акторові, росіянинові з походження, який після короткого перебування в Росії написав немало нісенітниць (наприклад, що переважна більшість народів СССР увійшла у склад Росії добровільно), а які використав В. Большаков у статті: „Росія Пітера Юстінова". Тимочко каже:

Не знаєш Росії ти Пітер!
Хоч трохи у ній і побув,
та брежнєво-сусловський вітер
зо слів твоїх нині подув.

Відтак блискучою арґументацією в 16-строфному вірші Тимочко побиває всі твердження Юстінова.

Як колись зі зброєю в руках молодий Тимочко виступив на захист України, так тепер продовжує робити це словом. А слово не менше гостре чим зброя. Пригадаймо вірш Лесі Українки „Слово чом ти не гостре як криця?" Поет заявляє:

Скажіть відверто, фахівці олжі,
чи ми колись імперії творили?
Чи, може, землі гарбали чужі
і заганяли голодом в могили
братів-слов'ян? Знущались з них віками?
О, ні! Це все чинилося над нами!

Варто би арґументи Тимочка перекласти на англійську мову і влучити до арсеналу американських журналістів, які тягнуться в хвості російської брехливої пропаґанди і неприхильно пишуть про Україну.

Побачивши телепередачу про розправу в Пекіні над китайськими студентами Тимочко написав вірша „Війна з народом". Він переживає кожну несправедливість, кожну кривду, кожне безправ'я. Його громадська лірика сильна, вона заставляє думати і переживати.

Є в збірці п'ять сонетів. Один з них написаний після концерту тріо „Золоті ключі", який відбувся в Торонто якраз під час перебування П. Тимочка в Канаді. Як і всі слухачі, захопився він піснями і виконанням Ніни Матвієнко, Марусі Миколайчук і Валентини Ковальської та кінчає свій сонет:

Пісні Марусі, Валентини, Ніни —
живлющий, свіжий струмінь з України
в серця заморських дочок і синів.

Зворушливі вірші „На могилі батька", який спочив у Канаді і син відвідує її, а також два вірші про маму. У першому: „Материн голос" згадує Петро як приїхав з мамою, ще за її життя, відвідати брата в Канаду, як добре їм тоді було, але видно туга за Україною сильніша за все:

Але вона й сьогодні, як жива, —
я чую знову мамині слова:
„Чи не пора нам, Петре, вже додому?..

У другому — „Над старим маминим листом" писаним до брата, а який поет читає вже після маминої смерти:

Читаю, мов дивлюсь на руку, що водила
непевнено пером, писала ці рядки.
Як жаль, що жде мене лиш мамина могила —
не поцілую вже мозольної руки.

І ще в одному сонеті згадує поет маму:

вона не вміла скаржитись ніколи,
робила так, як роблять пильні бджоли, —
збирають мед і трутням, і собі.

Збірка ще й цінна цим, що вона є мостом перекиненим через океан. Вона єднає земляків України і діяспори. Україні помагає зрозуміти Канаду, а Канаді Україну. Є в збірці один вірш „До Північної Америки так, що властиво відноситься все і до ЗСА, бо життя українців в Канаді і ЗСА дуже подібні до себе.

Я не мала щастя зустріти особисто автора збірки під час його перебування в Канаді, хоч жила тоді недалеко канадського кордону у Баффало, Н. Й. Пізнала я Петра Тимочка аж в 1992 році в Тернополі в Україні на зустрічі гімназії „Рідної Школи". Показується ми ходили до цієї ж школи, тільки в іншому часі і один одного ще не знали. На цій зустрічі я дістала збірку поезій Петра Тимочка, але прочитала її аж після повороту до Америки. Вона зробила на мене дуже сильне враження і я рішила про неї написати.

Друга...

(Закінчення зі стор. 1)

Олбані літом 1992 року тут перебувало 10 студентів і троє учителів з України, щоб відбути першу фазу інтенсивних курсів англійської мови.

Після тритижневого навчання і перебування в американських родинах, учні повернулися в Україну з матеріялами, які мали самостійно переробити з англійської граматики, читання і писання, а відтак, як довідуємося від їхньої опікунки проф. Лідії Тарнавської, вони 13-го листопада з'їхалися знову до Львова та там здавали ще один іспит. На підставі їхніх писань і цього іспиту вибрано із дев'яти п'ять найкращих студентів цієї програми: Романа Шияна із Запоріжжя, студента історії України, Андрія Демчука, студента математики, Марту Джус, студентку медицини зі Львова, Ярослава Старунова, студента хемії з Харкова і Олега Годуна, студента гідрохемії з Києва та двох вчительок: Наталю Юрченко з Донецького і Ніну Вальчук зі Львова на учасників другої фази навчання. Ця т.зв. „зимова фаза" відбулася продовж 12 днів у Дубині, біля Сколього, де цих семеро осіб в повній ізоляції вивчали дальше англійську мову при допомозі фільмів, відеострічок та іншого сучасного матеріялу під проводом проф. Л. Тарнавської і проф. Дебари Сварез, що навчає в СУНІ коледжі англійську мову, як другу мову.

Проф. Л. Тарнавська дає нам усі ці інформації і підкреслює пильність та поважне ставлення до навчання своїх учнів і гарний досвід, який обидві учительки зробили тепер в Україні. Вибрані найкращі учні в числі сім осіб підготовлялися до вступного мовного іспиту на прийняття до американського університету і після цих 12 днів — склали пробний іспит, який найкраще виконали Олег Годун з Києва і Марта Джус зі Львова. І саме тим здібним студентам тепер стараються здобути стипендії на американському університеті. Відповідний іспит мають вони зробити у квітні у Києві та щойно після того можна буде довідатися чи тих двоє молодих українців дістануть стипендії на продовження вищих студій.

Проф. Л. Тарнавська розказує нам, що на цьому її зусилля для ширшого навчання так потрібної в Україні англійської мови не кінчаються. На чергове літо вона враз із організацією Американців за Демократичну Україну і Сієна коледжом рішили спровадити на п'ять тижнів навчання 10 учителів і п'ять студентів педагогічних інститутів зі Сумської області, які відтак мають перевести три семінари англійської мови у себе вдома. Як плянує проф. Л. Тарнавська, вона хоче за допомогою саме цієї групи учителів створити в Україні центр навчальних матеріялів придатних саме для тих цілей. Кожний із учителів, що прийдуть сюди літом мусить зобов'язатися перевести три семінари з принайменше 10 учителями — учасниками.

У дальших плянах літом наступного 1994 року проф. Л. Тарнавська плянує разом із своїм коледжом виделегувати ще одного учителя англійської мови із найновішою методою навчання в Україну до іншого центру, так, щоби кожного року інший навчальний центр України мав змогу мати інтенсивний курс англійської мови із використанням найбільше заавансованих технічних засобів, як зіракси, відеомагнетофонів, книжок та стрічок. На ті цілі погодилися давати фонди із коледжу Сієна при активній допомозі української групи в Олбані під проводом Михайла Гереця із комітету Американці за Демократичну Україну.

Як бачимо, пляни широкі, але як важливі для правильного розвитку не лише навчальної системи в Україні, але для якнайширшої можливости опанування англійської мови, як другої після української, що може знадобитися у кожній ділянці життя молодої української держави.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ПОДЯКА ЗОЛОЧІВЦЯМ

ЗА ПОЖЕРТВИ НА ВІДБУДОВУ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ СВЯТОГО ВОЗНЕСЕННЯ (ОО. ВАСИЛІЯН) В МІСТІ ЗОЛОЧЕВІ.

Сердечно і щиро висловлюєю подяку дорогим землякам-золочівцям та всім добродіям, за океаном, що своєю жертвенністю причинилися до відбудови зруйнованої церкви та допомогли почати будову нового манастиря оо. Василіян в Золочеві.

Частина зібраних пожертв була доручена до рук о. ігумена Володимира, минукого літа, і була зужита на відбудову церкви та дала змогу почати будову нового манастиря. Решта пожертв згідно із домовленням з о. Володимиром, залишається на конті у Самопомочі і є призначена на уфундування Іконостасу та Святої Трапези (Престола), як окремий дар наших земляків-золочівців.

ЖЕРТВОДАВЦІ

2,000 дол. — Біловус Ярослав і Анна.
1,100 дол. — Заброцький Семен і Інна;
по 1,000 дол. — Косаревич Михайло й Ольга, Мудра Дарія, Мудрий о. Любомир;
по 500 дол. — Кушнір-Саврас Марія, Саврас Богдан;
по 300 дол. — Возняк Наталія, Ґудзяк Ярослава, Шипало Стефанія;
250 дол. — Алиськевич д-р Роман;
по 200 дол. — Бойцун Анна, Бойцун Михайло, Домарецькі С. і Н., Мацюк Роман, Ірина Мацюк-Галібей, Мазяр Володимир, Мудрий Роберт, Михайлів Богдан, Яхтирович д-р Орест, Шипула Михайло.
150 дол. — Саґатий Андрій;
130 дол. — Волуйчик Марян;
120 дол. — Пиріг Зиновія;
по 100 дол. — Дорощак д-р Іван, Гусак Ярослава, Заброцька Анна, Зарічний д-р Василь, Іванчишин Василь, Клименко Ярослав і Ольга, Кобилецький Ярослав, Купчинський Роман, Луцак Володимир, Панчишин Степан і Емілія, Поритко Олена, Савчук Ярослав, Саґатий Мирон, Саґата Стефанія, Строчан Володимир, Сухар Марія, Федорців д-р Василь і д-р Теодора, Фіґлюс Марія, Яхторович Михайло;
70 дол. — Стасюк Ярослава;
60 дол. — Квас Володимир;
по 50 дол. — Винницький Ігор, Гело Іван і Ірина, Гупаловський Василь, Левицький Євген, Костишин Іванна, Кривуха Юрій, Купчинський Юрій і Ірина, Матвіїв Василь, Олинець Олександер, Пазуняк Юрій, Руденський Володимир, Стецьків Неоніля, Сумик Авґустин, Филипович Корнило й Ірина, Цьолко Люба, Чорнодольський Володимир і Стефанія;
45 дол. — Манастирський о. митран-монсеньйор Еміль;
по 30 дол. — Закревська-Волинець Лідія, Пясецькі Петро й Оксана, Романець Марія;
по 25 дол. — Безубяк Іван і Анастазія, Бережницька Оксана, Борковський д-р Роман, Коропецька-Івасиків Олександра, Кавка Никола, Кукуруза Богдан, Пясецькі Омелян і Лідія, Туркевич Стефанія, Шараневич Олена, Ціґаш Олена;
по 20 дол. — Бонакорса Лев, Волошин Іван, Коропецька-Ільницька Орися, Ковалик Богдан, Літинська Анна, Лопатинський Андрій і Леся, Стасюк Юрій і Ольга;
по 10 дол. — Зелінка О., Костюк Володимир, Кручовий Володимир і Анастазія, Сутенний Мирослав.

Моя особлива подяка Всесвітлішому отцю крилошанинові Любомирові Мудрому за його дружню співпрацю в підготовці та в переведенні цієї збірки. Дякую о. Любомирові і Романові Мацюкові за уфундування нових священичих риз для храму Святого Вознесення, які були перевезені до Золочева.

Дякую щиро Наталії Возняк за уфундування та перевізку другого комплету священичих риз для храму Святого Вознесення в Золочеві. Дякую щиро Миронові Саґатому за переведення збірки у Філядельфії. Дякую рівнож усім добродіям, які їхнім трудом допомагали цю збірку переводити та завершити.

Закінчуючи цю мою подяку дозволю собі навести уривок із листа отця ігумена Володимира: „В кожну неділю, о годині 12-ій в полудне, ми жертвуємо Службу Божу за жертводавців, в тому числі і за ваших. Нехай Бог усіх винагородить".

Семен Заброцький, ініціятор збірки

Хто бажавби долучитися до нашої збірки, або додатково зложити свої пожертви, просимо висилати на адресу

о. Мудрого: Holy Trinity, Ukrainian Catholic Church
288 Vanderbild Ave., Staten Island, New York, N.Y. 10304,
або безпосередньо до „Самопомочі" в Ню Йорку.
на конто 16273.00.

У ХАРКОВІ В БУДИНКУ обласної держжавної адміністрації відбулася зустріч американського амбасадора в Україні Романа Попадюка з представниками політичних партій, громадських об'єданнь та промислово-комерційних структур области. На зустрічі визначено головні напрямки співробітництва між харківськими та американськими підприємцями, а також про можливість відкриття в місті консуляту ЗСА.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 13-го листопада 1992 р. перестало битися найкраще і найдорожче мені серце мого МУЖА

бл. п.

Мирослава Яремка

Свою довгу і тяжку недугу зносив дуже мужньо.

Хочу висловити свою велику вдячність всім за вислови співчуття, за моральну підтримку, за багато теплоти.

Дякую Богові за добрих дітей, що були разом зі мною цілий час і хоча терпіли, старалися мене підтримати: Нестор, Тарас, Микола з жінкою Оксаною і сином Богданчиком, Галя з чоловіком Олегом Островським, Мирон з нареченою Bonnie Falco **і Марта з нареченим** Robert Fagan.

Велика вдячність моїй сестрі Марті з мужем Константином Мусійчуком, які заопікувалися мною в перших болючих тижнях; моєму братові Романові і його дружині Марті Кокольським. Велике спасибі сестрі мого мужа Глікерії Слабіцькій за княжий дар на видатки зв'язані з похороном.

Сердечно дякую о. Франкові Шадяк, який часто відвідував мого чоловіка в шпиталі і вдома; о. Михайлові Вівчареві за всі похоронні відправи; о. Михайлові Левові за відправлення Панахиди і слова співчуття, а також за совісну лікарську опіку д-рові Ю. Демидовичеві, д-рові К. Кашнікові і д-рові Ф. Барльотті.

Особливо хочу подякувати моїм сватам Теодорові та Анні Островським, моїм добрим сусідам Марійці і Василеві Тершаківцям, Оленці та Іринеєві Юрчукам, Ксені та Ігореві Ґапіям, Олі і Романові Гаєцьким, Льодзі і Юркові Снігурам, Лідії і Михасеві Белендюкам, Марійці Бродило, H. and R. Balcoff, **д-рові Остапові Тершаківцеві, Ігореві Сидоркові.**

Дуже сердечно дякую диригентові хору „Думка" Василеві Гречинському і всім членам, які чудово співали на Панахиді; дорогому приятелеві Романові Гаєцькому за виголошення зворушливого слова і всім товаришам дивізійникам за віддання останньої честі в похоронному заведенні і на цвинтарі.

Зокрема дякую Олександрові Пришлякові за теплі прощальні слова під час тризни; Романові Данилюкові, за те, що зайнявся збіркою; учительці 4-ої кляси Ґураль і товаришам внука Богданчика з української католицької школи св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. за присутність на похороні і за пожертву на Службу Божу.

Найсердечніша подяка родині, приятелям і знайомим, що в час великого горя, своєю численною присутністю на відправах, своєю глибокою пошаною до покійного, облегшили наш біль.

Дякую всім жертводавцям за Служби Божі, за квіти, за листи співчуття, за пожертви на різні цілі.

КВІТИ:

Ю. і У. Хабурські, О. і У. Слабіцькі, Г. Слабіцька, Mr. and Mrs. Sachin, The Falco Family, Eagle Capital, Carlsin and Sweatt - Monenco, Drive Development Engineering, Chindler Elevator Corporation.

СЛУЖБИ БОЖІ:

В. і М. Бахір, М. Бродило і доньки, Марта Бродило, Campbell Advisors, **О. і Р. Гаєцькі, Л. і Л. Ґорман,** F. Dena, **А. Дидзик,** K. i J. Ewanchuk, **Р. Емілієва,** R. Inso, S. Iwaneczko, ***А. Качмарський, Д. і А. Кокольські, Л. і К. Ґорман-Кокольські,*** **О. і І. Колодій, М. і З. Кулинич, Р. Метрінґа, М. Мирко, Т. і А. Островські, Д. Степаняк, Л. і В. Степаняк, родина Сидорак, В. і О. Тершаковець,** Mr. and Mrs. Tesoriero, **Ю. і Т. Ференцевич, Л. Яблонська, Т. Шайда.**

На УКРАЇНСЬКИХ ДИВІЗІЙНИКІВ-ІНВАЛІДІВ у ЛЬВОВІ:

по 100 дол. — Г. Слабіцька, Г. Яремко;
50 дол. — Л. і М. Белендюк;
по 20 дол. — О. і М. Гельбіґ, Ю. і Д. Костів, О. і З. Пітьо.
Разом $310.00

На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку:

по 100 дол. — В. і М. Бахір, І. і С. Темницькі, В. і С. Сливоцькі, О. і З. Хабурські;
по 50 дол. — М. і В. Тершаківці, М. і Р. Кокольські;
по 25 дол. — М. і Р. Данилюк, А. Ґалай, З. і М. Кулинич;
по 20 дол. — Т. і Я. Сидоряк, Т. і А. Островські;
15 дол. — Д. Степаняк;
10 дол. — Д. і А. Кокольські.
Разом $640.00

На „ВІСТІ КОМБАТАНТА":

50 дол. — В. і М. Савюки;
40 дол. — Г. Зарицький;
по 25 дол. — Р. і О. Гаєцькі, М. Гірняк, Р. і М. Данилюки, А. Ґалой, М. і З. Кулинич, О. і А. Пришляк, В. і Д. Семеґен;
по 20 дол. — О. Грабик, А. і Л. Закревські, Р. і О. Кобрин, Д. Ліщинський, Ю. Ференцевич;
по 10 дол. — К. Григорович, Д. і А. Кокольські, С. Скрибайло, О. Ґоґо Слупчинський;
по 5 дол. — Я. Бачинський, В. Подзюк, І. Мокрівський.
Разом $640.00

На ДІТЕЙ-ЖЕРТВ ЧОРНОБИЛЯ:

75 дол. — З. і М. Зарицькі.

Всім жертводавцям велике спасибі, нехай Господь винагородить вас всіх щастям і добрим здоров'ям.

ГАЛИНА ЯРЕМКО з РОДИНОЮ

З жалем повідомляємо, що 4-го березня 1993 р. відійшла у вічність по довгій недузі, проживши 86 років, наша дорога

СЕСТРА, ТЕТА, БРАТОВА І КУЗИНКА

бл. п.

ОЛЬГА БАНАХ - МУССАКОВСЬКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 8-го березня 1993 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак тіло було перевезене на цвинтар св. Марії у Дженкінтавні у Пенсилвенії (Факс Чейс).

Покійна була довголітньою членкою Управи Союзу Українок Америки: Головної, Окружної та 28-го Відділу в Нюарку, Н. Дж., як рівнож одною із засновниць Марійської Дружини при церкві св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

Залишені у смутку:

сестра — НАТАЛІЯ ОХРИМОВИЧ з родиною в Україні
тіточний брат — БОГДАН АРТИМИШИН з родиною у Філядельфії
братова — МИРОСЛАВА БАНАХ з родиною в Торонто, Канада
кузинка — ОЛЬГА КОЗАКЕВИЧ-ДЯДИНЮК з родиною у Джерзі Сіті
дальша родина та приятелі в Америці та Україні

Св. п. О. Голуб

Св. п. О. Голуб, коли він вперше прийшов до „Свободи" з Анею Дидик після приїзду до ЗСА.

У суботу, 13-го березня, о 10-ій годині ранку в похоронному заведенні Редденс у Мангеттені, Н. Й., була відправлена Панахида за спокій душі св. п. Олексія (Алекса) Голуба — відомого українського естрадного співака, який помер у вівторок, 9-го березня, в одному зі шпиталів Ню Йорку.

Ім'я О. Голуба добре відоме українцям З'єднаних Стейтів, Канади, Франції, Польщі, де він виступав з концертами, а на Союзівці впродовж останніх десяти років ні один літній сезон не обходився без його участи.

Неодноразово виступав Алекс і на сцені амфітеатру у Ґарден Артс Центрі в Голмдейл, Н. Дж.

Народився Олексій Голуб у 1949 році в Рівному, Україна. Там закінчив музичну школу. Відтак співав у Тернопільській філармонії, в ансамблях „Збруч", „Ватра", „Український концерт". У 1975 році еміґрував до Польщі, де співав з симфонічною оркестрою Варшавського радіо і телевізії.

Дальша доля привела Алекса до Парижу і виступів у відомих нічних клюбах „Шей Распутін" та „Шегаразад". Від 1981 року він жив у З'єднаних Стейтах.

Однак в Америці кар'єра Алекса не обмежувалася лише українською громадою. Від часу приїзду до З'єднаних Стейтів він виступав у престижних американських нічних клюбах Ню Йорку, де завжди включав у свій репертуар близькі його серцю українські пісні, зокрема Володимира Івасюка, з яким він був особисто знайомий.

Згідно з бажанням Алекса, його прах буде перевезений на батьківщину і він буде похований у Рівному — серед „шовкових трав, сонячного намиста та солов'їного співу".

ВЕЛЬМИШАНОВНІ ЧИТАЧІ „СВОБОДИ"!

Звертаємося до вас з великим проханням допомогти нам скомплектувати Альманахи УН-Союзу. Це найстарший український альманах, що виходив і виходить в Америці.

Нам бракують такі роки: 1897, 1901, 1902, 1903, 1906, 1921.

Якщо хтось з читачів мав би такі числа, просимо ласкаво надіслати нам, а ми готові за них заплатити бажану ціну, або дозволити нам зробити копії з них.

Редакція „СВОБОДИ"